

OMUL UNIRII ÎN LUPTĂ PENTRU REÎNTREGIREA ȚĂRII

Valeriu DULGHERU, *prof.univ.dr.hab.*
Universitatea Tehnică a Moldovei

În dialog: prof. Virgil Mândâcanu cu prof. Valeriu Dulgheru

V.M. Un mare colectiv de la AȘM și USM au decis să colaboreze la pregătirea unei monografii colective care se numește „*Omul Unirii – deșteptarea României*”. Noi considerăm că în situația actuală externă și internă extrem de complicate va crește rolul Omului Unirii care are un proiect de țară „*România+Republica Moldova*”.

V.D. Într-adevăr, actualmente Basarabia se află într-o situație internă și externă foarte complicate. După instalarea (cu mâinile noastre!) kremlinezului Dodon în fotoliul prezidențial, după o lună de găinării dodoniste, în situația unei înțelegeri tacite între Dodon și Plahotniuc devine tot mai stringentă necesitatea Unirii. Evenimentele din ultima săptămână din România, care au demonstrat hotărârea românilor de a elimina viermele corupției din toate sferile, sunt un argument în plus în favoarea Unirii. La noi s-a furat miliardul (și nu numai unu!), se mai aduc pe spinarea lui moș Ion încă vreo 6-7 miliarde de dolari – datoria Transnistriei Rusiei pentru gaz. Iar lumea tace. Doar în componența României vom putea fi siguri că caracatița corupției, care a pătruns în toate sferile, va putea fi anihilată. În această situație va crește rolul Omului Unirii pentru pregătirea opiniei publice privind stricta necesitate de realizare a proiectului inițiat.

V.M. Cum va trebui să acționeze Omul Unirii acum în deșteptarea maselor pentru realizarea proiectului „*România+Republica Moldova*” în condițiile în care România este condusă de o guvernare social-democrată, care a aruncat țara în situația politică din a. 1989, iar Republica Moldova este condusă de un președinte socialist trădător?

V.D. Într-adevăr, venirea la cârma Țării a unei guvernări de stânga, care i-a felicitat (de fapt s-au felicitat reciproc!) cu victoria pe cei de stânga (proruși) din Basarabia (Dodon + Plahotniuc), nu este tocmai propice pentru realizarea acestui ideal al Unirii. Însă ultimele evenimente din România au arătat că guvernarea de stânga din România, venită la putere în mod democratic însă la un absentism accentuat al electoratului, nu poate totuși să facă totul ce dorește. Dovadă este retragerea celor două ordonanțe aprobate de guvern absolut nejustificat (problema pușcăriașilor să fie prioritatea României astăzi?). Cât privește guvernarea de stânga de la Chișinău aici am putea vorbi de fapt despre o alianță nedeclarată Plahotniuc+Dodon. Anume în acest context trebuie de deșteptat masele. Există un mare pericol de cădere în plasa lui Plahotniuc care pedalează pe ideea răului mare Dodon, evident răul

mai mic (atât pentru partenerii străini cât și pe intern) fiind el, Plahotniuc. Noi, care ani la rând am tot votat răul mai mic vă imaginați rezultatul alegerilor în 2018.

Acum Plahotniuc ține în mâini practic totul. Gradul extrem de mare al nepopularității (peste 90%!) care poate să-i joace festa în viitoarele alegeri parlamentare (nepopularitatea lui s-a văzut și în recente alegeri prezidențiale) încearcă s-o compenseze prin introducerea sistemului electoral mixt. Încrezut în capacitățile sale de putere de cumpărare este sigur că va putea să-i cumpere sau să-i șantajeze pe o bună parte din cei 50 de deputați parlamentari aleși uninominal. Mai luând în considerație că în orice partid există traseiști care pot fi cumpărați sau șantajați cu dosărele majoritatea (chiar constituțională!) în viitorul parlament îi este asigurată. Drept dovadă avem exemplul Găgăuziei unde îndată după rezultatele alegerilor în Adunarea Populară fracțiunea PD nu avea practic pe nimeni, iar acum deține majoritatea datorită așa numiților „*independenți*”.

Pentru ași atinge scopul de a fi singurul stăpân în acest colț de țară năpăstuit Plahotniuc a distrus metodic centru-dreapta. Vă mai amintiți lupta celor doi Vlazi care s-a încheiat cu victoria lui Plahotniuc (din prostia și vanitatea lui Filat care a fost creatorul dar și groparul acestui promițător partid de centru-dreapta PLDM). A fost o diversiune bine gândită (unde va!). După căderea lui Voronin, care a îngropat definitiv Frontul Popular ștabii din Kremlin au înțeles că trebuiau să caute o altă mârțoaică care să lupte cu o nouă forță serioasă apărută după evenimentele din 7 aprilie 2009 – liberal-democrații. Kremlinul a presimțit în acest nou partid o forță și nu a greșit. Deja în alegerile din 2010 PLDM a luat 32 de mandate din 101. Un nimeni, apărut pentru prima oară în politica mare cu două săptămâni înainte de alegerile parlamentare anticipate cățarat chiar pe locul doi (după M. Lupu) în listele Partidului Democrat (probabil și pentru M. Lupu a fost o noutate fiindcă cu trei săptămâni mai înainte de acest eveniment Lupu vorbea despre Plahotniuc că este membru al Familiei Voronin. El singur venit din acea familie știa ce spune!). Plahotniuc și-a îndeplinit cu brio această misiune: l-a distrus practic completamente pe concurentul principal de categorie grea pe ringul politic - PLDM; după principiul „*divide et impera*” a distrus dreapta, divizând-o într-o puzderie de partiduțe cu liderași orgolioși, vanitoși, gata să se lupte între ei până la dispariția partidului (ca forță) chiar dacă va rămânea de unul singur în luptă pentru „*idealul național*”; a creat ingenios răul cel mare în acest colț de țară – pe Dodon, care știe doar să latre fiind bine priponit, iar pe alegătorii (în special de dreapta-centru-dreapta) să-i aducă în situația de a alege răul mai mic (adică pe el!).

Mi se pare că este o schema clară, nu trebui multă materie cenușie ca să fie înțeleasă. De ce însă nicidecum nu ne putem uni cei de pe dreapta? De

ce, având un proiect atât de clar și avantajos pentru toți locuitorii acestui colț de țară atât de prost guvernat – proiectul uniunii statale „*România+Republica Moldova*”, nu facem nimic pentru realizarea lui? În istoria noastră zbuciumată au mai avut loc astfel de uniuni statale între frați de sânge dar și cu străini: Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești (1859) care în a. 1862 a fost denumită România; Țaratul Valaho-bulgar (în sec. IX-XI). A existat uniunea statale Cehoslovacia care, deși s-a destrămat, se află în aceeași uniune!

V.M. Mi se pare că Omul Unirii devine extrem de important în situația în care Uniunea Europeană se confruntă cu mari probleme (migranții, Brexitul, separatismul unor țări membre UE care cochetează cu Rusia, dar și intensificarea relațiilor SUA cu Rusia referitor la sferele de influență în lume). Cum credeți ce șanse de realizare are proiectul uniunii statale

„*România+Republica Moldova*”?

V.D. Mult stimat Domnule Profesor. Pentru început să încercăm să analizăm ce proiecte posibile există pentru Basarabia. Să pornim de la proiectul statalității, promovat cu atâta insistență de kremlinezul Dodon (și nu numai!). La prima vedere este un proiect frumos. Cui nu iar plăcea să trăiască într-un stat suveran și prosper. Problema e că acest proiect este irealizabil. Există din 1991, din ziua declarării Independenței (de fapt o parte din semnării Declarației de Independență vedeau formarea statului Republica Moldova ca o modalitate de rupere de Uniunea Sovietică (Rusia) și unirea ulterioară cu România). Pe parcursul acestor peste 25 de ani de așa zisă Independență (cu trupe rusești pe teritoriul ei, cu un teritoriu ocupat și necontrolat, cu tot soiul de granguri din Kremlin și kremlinezi autohtoni care visează incorporarea Basarabiei în Rusia) am tot încercat să construim acest stat și ce am obținut. Un bantustan în care guvernează legile junglei, în care caracatița corupției este invincibilă. O structură statală fără o identitate distinctă. Națiunea moldovenească născocită în mințile bolnave ale lui Dodon și ale altora ca el, nu există. Este imposibil ca o minte trează (nu cred că acest Dodon nu o are) să nu vadă că moldoveanul, munteanul, ardeleanul sunt de aceeași seminție – cea valahă (română) cu aceeași strămoși – tracii și dacii, divizați în Evul Mediu în trei stătuțe, tot așa cum rușii din Moscova, Reazan, Vladimir, Novgorod, Suzdal sunt aceiași divizați în Evul Mediu în cnezate. Deci, acest proiect dodonist al statalității este unul fals, bazat pe minciună, în interesul (știm noi al cui, numai nu al lui moș Ion), fără nicio șansă de realizare (tot ce-i fals nu rezistă!). În spatele acestui proiect se ascunde planul de încorporare a acestui colț de țară intereselor Rusiei. Pașii pe care îi face această coadă de topor, inclusiv în direcția favorizării separatismului (în Găgăuzia, Transnistria) nicidecum nu pot fi numiți pași de consolidare a statalității moldovenești.

Există și proiectul lui Plahotniuc de „*integrare europeană a Republicii Moldova*”. Fiind unul real în a. 2014 după semnarea Acordului de Asociere, depunerea cererii de aderare fiind planificată pentru a. 2016 (suntem deja în a. 2017, unde e cererea depusă?), acest plan frumos a fost compromis iremediabil de Plahotniuc. Mimarea reformelor cerute de europeni, mimarea căutării miliardului furat se fac doar pentru a prelungi aflarea la putere a guvernării Plahotniuc și pentru a obține finanțare din Uniunea Europeană, sperându-i cu venirea la putere a kremlinezului Dodon care dorește anularea Acordului de Asociere! În situația de astăzi a UE și a Republicii Moldova acest proiect este absolut irealizabil, în primul rând, din cauza nedorinței.

Ce ne rămâne atunci? Ne rămâne cel mai realist, sub toate aspectele, plan de viitor al acestui colț de țară – uniunea statală „*România+Republica Moldova*”. Pentru realizarea acestui plan există toate premisele. Nu trebuie inventată o nouă identitate (cum trebuie s-o facă kremlinezul Dodon!), o avem pe cea română. Nu trebuie inventate istoria, limba, le avem deja. Am scos sârma ghimpată de pe Prut care ne-a despărțit timp de peste 60 de ani (mai rămâne s-o scoatem din inimile unora dintre noi. Aceasta este misiunea Omului Unirii!). Nu trebuie să ne îngrădim cu cortine de fier de Ucraina (în est) și de România (în vest) cum trebuie să procedeze Dodon pentru ași realiza planul său „*statalist*”. Nu mai trebuie create noi organe de luptă (adevărată nu mimată!) cu corupția - avem CNA-ul din România. Nu va mai trebui să depunem eforturi (care pot fi de lungă durată cum este cazul Turciei) pentru intrare în Uniunea Europeană. Prin unirea cu România vom deveni în mod automat membri UE (exemplu este RDG!). Nu va mai trebui să reformăm sistemul Educației, î-l avem foarte bun pe cel de peste Prut. Nu va mai trebui să mimăm majorarea salariilor și pensiilor cu bănuți, le vom avea de 5-10 ori mai mari în Țară (asta nu înseamnă că dorim să trăim din contul contribuabilului din țară. În momentul când hoților li se va tăia pofta de a mai fura (CNA va lucra tot atât de bine și în Basarabia) harnicul nostru român basarabean își va putea vedea și beneficia de rostul muncii sale. Ș.m.a.

Ce nu avem deocamdată? Nu avem acea masă critică care să voteze Unirea cu toate că potențiali votanți suntem apr. 80% (cu excepția mancurților și a cozilor de topor dar și cu suportul unor alolingvi treji la minte). Pentru ca acești potențiali votanți să voteze Unirea trebuie de lucrat, de lucrat mult.

V.M. Omul Unirii acum trebuie să poarte discuții cu oamenii care sunt îngrijorați de situația în care nu există unire pe dreapta. Nu există un lider puternic al Unionismului. Ce ar trebui de făcut?

V.D. Rolul Omului Unirii în această situație critică este foarte important. Cei care sunt într-adevăr cu inima română ar trebui să se debaraseze de falsă fidelitate partinică, față de liderii lor și să se înroleze în armata Oamenilor Unirii pentru realizarea idealului național. Om al Unirii trebuie să devină fiecare intelectual (este o datorie a noastră, a intelectualilor,

care ne-am ridicat la înălțimile la care ne aflăm urcându-ne pe spinarea lui moș Ion!), care are puterea, capacitatea și toate argumentele de a-l convinge pe bunul dar prea credulul moș Ion că este spre binele lui și al apropiaților săi realizarea proiectului „România+Republica Moldova”. Neavând televiziuni, bani pentru diferite panouri informaționale, în acest scop trebuie folosite toate mijloacele disponibile. Fiecare intelectual să se ducă în satul său de baștină, să se întâlnească în primul rând cu cadrele didactice din școli, cu oamenii de rând. Un sfat dat la astfel de întâlniri de ai lor ar face mult mai mult decât minciunile televizate turnate cu găleata de pe ecranele televiziunilor plahotniucist- dodoniste. Sunt sigur că dacă de ex. stimații domni V. Cubreacov și N. Mățaș s-ar fi întâlnit cu consătenii lor din Crihana Veche aceștia nu ar fi votat în proporție de 54.2% pentru Dodon.

Însă este tot atât de clar că până la urmă această Unire se va realiza printr- un act politic. Deci, cineva va trebui să voteze această opțiune populară. Cine va fi acest cineva? Din păcate nu avem o unitate între unioniști, Dodon privindu-ne ca pe niște impotenți (dacă am fi tratați altfel acest kremlinez nu s- ar încumeta să facă și să îndruga atâtea gogomării!). Separați Oamenii Unirii sunt doar niște haiduci, împreună ar fi o armată (de temut, nu în zadar Dodon este atât de pus împotriva unioniștilor). Din păcate timp de milenii ne urmăresc ca un blestem constatările istoricului Herodot „*Dacă ar fi uniți ar fi puternici* (despre traci!)”. Da, am fi foarte puternici (numeric suntem peste 80 la sută dar ne guvernează o minoritate agresivă asistată de o bandă de interlopi, cozi de topor, lichele kremlineze)! Dacă am fi uniți! Atunci de ce nu ne unim? Le adresez această întrebare domnilor M. Ghimpu, D. Chirtoacă, I. Hadârcă, A. Șalaru, doamnelor V. Pavlicenco, A. Guțu. Ne place atât de mult să ne călărească niște intruși, niște lichele kremlineze?

Iată aici este foarte important: de făcut tot posibilul de a unifica această dreaptă, de a constitui de urgență o platformă a Unirii din puzderia de așchii de pe dreapta care, împreună cu aliatul său de pe centru-dreapta, ar vota actul politic de constituire a uniunii statale „România+Republica Moldova”. Aici este un enorm câmp de muncă pentru Omul Unirii. Să urmărim sfatul marelui Mateevici: „*Să știți: de nu veți ridica /Din sânul vostru un proroc, /În voi viața va seca,/ Zadarnic soarta veți ruga, / Căci scoși veți fi atunci din joc /Și-ți rămânea făr' de noroc*”.